

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 301. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893709616688/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Ufoecling, der i Almindelighed har sin Behagelighed; men ogsaa foraarjaeger, at den enkelte Læser ved eet Stykke mindre end ved et andet, og ved nogle maaskee aldeles ikke, finder sin individuelle Smag og følelse tilfredsstillet.

Der er imidlertid een Synspunkt, hvorfra alle Læsere kunde betragte hele Indholdet af den mest blandede Samling, den nemlig, hvorfra Forfatteren betragter alle sine Læsere: Sproget, det eneste han har tilfælles med alle, og alle med ham. Men hvor lidet er deres Antal, som læse Bøger for Sprogets Skyld, uagtet det utviveligen i alle Digterværker er det vigtigste! Der haver maaskee den yderste Grad af forfønelse i Cultur og Smag til at danne dette skarpe logiske Øie, hvis Blif opdager meer end Hovedtraadene i Slutningers og Deers Sammenbundelse, og dette kælne musikalske Øre, hvis Nerver ryfles ved den jagteste Gestraanden og mildeste Henrislet i Periode og Coupsald. Og dette Smagens jeg ved ei hvad, denne sine formaaft er vel neppe uddarumt endnu hos os, uagtet vort Modersmaals overordentlige, maaskee med intet andet Sprogs lignelige, Naturlighe gjør denne Dannelse lettere, end hos noget andet Folk, hvis Tungemaal jeg kiender.

Tydsland eier en Lessing, en Wieland og en Voß, og i disses uadødelige Værker denne finere Sprogfølelse, denne Gratiernes Critik, denne sjeldne Urbanitet, som man troede nedgravet under Athenens Ruiner, men man glemte ikke, at Tydslands Genias vælger sine Mestere til Opførelsen af Smagens Tempel mellem hundrede, medens Dannemarks leder iblandt ti. Med lige Antal af Arbeidere, under lige heldige Omstændigheder, vilde den hyperboreiske Apollo maaskee have faaet sit Tempel fuldendt før enhver anden; thi neppe kunde nogen giøre sikkrere Regning paa alle Muzers Understøttelse.

Det er derfor, at jeg i alle mine ubetydelige forsøg meget mindre har seet paa hvad end paa hvorledes — mindre paa Materien end paa Indførelsen af det jeg vilde si. Jeg afsægger med inderlig fryd den oprigtige Tilstaaelse, at det er Sproget, man har at takke, hvis Samlingen af alle disse Stykker ikke skulde være uden af Værd — og maatte følgen af deres Giennemlæsning blive den, at man blev ligegyldig mod deres Forfatter; men, uden at mærke det, varntere for det Sprog, han skriver, vilde jeg finde mig meer end lænnet for den Mæie, hvormed jeg har udarbejdet den.

Maatte alle vore danske Stribentere, og især de Digtere, hvis Eoner saa langt overgaar mine, bestaales af den Omhu for Sproget, som jeg eens fylder den Ære, een og anden Gang at være bleven

Q 13. kælne] d. e. fine, søjomme, for Indrøgt let modtagelige.